

Prof. dr Milan Popović

Teze za uvodno izlaganje

Populizam i političko pamćenje kao izazovi Crne Gore na putu za EU

Centar za građansko obrazovanje, Friedrich Ebert Stiftung, Podgorica, 15. maj 2008.

1. MEMENTO

Drama u tri čina svaki čin sa po tri slike. Prvi čin Memento: činjenice, koza-rog, izbor

1.1. Slika prva: 1991-: ratovi, zločini, genocid, tadašnja-sadašnja vladajuća DPS, tadašnji-sadašnji-višestruki premijer Milo Đukanović

1.2. Slika druga: 2007: odbijanje Zakona o lustraciji + ILH „humanisti“, reakcija protest grupe od 19 građana, reakcija DPS-a i Mila Đukanovića lično, „sramotni ljudi“, govor mržnje, huškanje na nasilje maja-juna 2007

1.3. Slika treća: posledice 1.2.: politički progon, šikaniranje, nasilje nad najmanje polovinom iz Grupa 19: Željko Ivanović fizičko nasilje plus tužba, Aleksandar Saša Zeković pretnje smrću, Andrej Nikolaidis i Monitor presuda, Milka Tadić-Mijović, Miodrag Perović, Veseljko Koprivica i Monitor presuda, Milan Popović 7. maja 2008. polupreteće pismo, plus beskonačna opstrukcija procesa vinovnicima deportacije Muslimana odnosno Bošnjaka 1992, a na poziv da prestane Milo Đukanović 9. maja 2008, ignorisanje plus populizam koji sve prethodno pokušava da prikaže samo kao problem demokratije i lične hrabrosti (kukavičluka)

2. CAMERA OBSCURA

2.1. Vladajuća interpretacija, mračna komora, potpuno izvrtanje: „lov na veštice“ (Rajko Kovačević, Milo Đukanović, DPS)

2.2. Delom prikrivena, delom neprikrivena, od skoro, to jest od poslednjih predsedničkih izbora skoro potpuno otvorena, pro-vladajuća interpretacija, bivših antiratnih, sada provladinih nevladinih, „gongi“ (CEDEM): maska pozitivizma (objektivizma, neutralizma), plus relativizacija zapravo legitimacija vladajućih politika „tranzicije“ i „višepartijskog sistema sa jednom dominantnom strankom“, unutar ove posebno pogrešna analogija Poljske (sa više demokratskih smena) i Crne Gore (bez demokratske smene), sve do potpunog izvrtanja „intelektualaca koji su preuzeli govor mržnje“ (slično ili gotovo identično sa 2.1.)

2.3. Delimično kritička, ali ograničena, i nedovoljna interpretacija: loša apstrakcija, od celine odvojeni moral, „(ne)sučavanje“ i „(ne)znanje“, bez uvida u realne strukture moći kao izvor ovih, uključiv i „na putu evropskih integracija“, bez uvida u kompleksne, ambivalentne i kontradiktorne EU, koje su takođe pozitivne i negativne, solidarne i saučesničke (od Slobodana Miloševića do Mila Đukanovića, od „catastrophic short-termism“ do „unholy alliance“, poslednji primer Havijer Solana 31. marta 2008, prijem-podrška za Mila Đukanovića, samo šest dana pre poslednjih predsedničkih izbora)

3. KVINTESENCA

3.1. Najbolja ali još uvek marginalizovana i represirana interpretacija: Mirjana Miočinović Moć odbijanja nemoć očiglednog; Fon Klauzevic, Mišel Fuko, Ego produžetak genocida drugim sredstvima; Janja Beč-Nojman, Univerzitet Sarajevo,

Zdravko Grebo, Pomračenje u podne, Slobodna Evropa, 22. april 2008 „ĆUTANJE O GENOCIDU POSLEDNJA FAZA GENOCIDA“ i „SEME BUDUĆIH RATOVA I ZLOČINA“

3.2. DPS i Milo Đukanović (uz podršku dela EU) = 3.1. posebno Janja Beč-Nojman, zato Ego JOŠ JEDNO UPOZORENJE I POZIV DPS i Milu Đukanoviću da prestanu sa ćutanjem o ratovima i genocidu 1991-1995, govorom mržnje, podsticanjem nasilja nad neistomišljenicima a posebno onima koji ih podsećaju na 1991-1995, te da prestanu sa blokadom donošenja Zakona o lustraciji, i na taj način, nakon 1997-1998, još jednom pokažu da imaju kapaciteta za pozitivni diskontinuitet

3.3. In fine, jedna „optimistička" refleksija: Ego profesor i mentor Janji Beč, ne samo Ani Kolarević, i Srđanu Darmanoviću